

[Stinus]

De 15-årige drenge, som bliver indkaldt til 4 års tvungen militærtjeneste, er ofre for den sovjetiske militarisme. Den systematiske bombing af afghanske landsbyer, ødelæggelse af huse og gårde, af marker og afgrøder, af vandingsanlæg, dyr, som slås ihjel, alt dette er udtryk for den samme barbariske militarisme. Teorien om, at der kan være tale om afprøvning af nye våben, støttes af hr. Ermacorras rapport, hvori der tales om brug af våben indeholdende visse kemiske stoffer. Et andet sted i rapporten hedder det, at alle slags raffinerede våben anvendes mod civilbefolkningen. Man kommer igen til at tænke på Vietnamkrigen.

Begge parter behandling af fanger er et uhyggeligt kapitel for sig. Genèvekonventionernes eksistens er et ukendt begreb, hedder det i rapporten. Sundhedstilstanden er katastrofal. Børnedødeligheden er steget voldsomt, til 300-400 pr. 1.000, og end ikke FN's hjælpeorganisationer har mulighed for at udføre en egentlig hjælpeindsats i Afghanistan. Antallet af forældreløse børn, som ingen tager sig af, kan simpelt hen ikke gøres op. Problemet er særligt stort, fordi det traditionelle afghanske familiemønster er slået i stykker, dels bevidst af regimet i Kabul, dels af krigen.

Menneskerettighedsrapportens beskrivelser af moskeer, som vanhelliges, hellige bøger, som ødelægges eller bruges som toiletpapir, muslimer, som tvinges til at spise svinekød og drikke alkohol, afrunder billedet. Der er her tale om ødelæggelse af et samfund, dets kulturelle traditioner, dets traditionelle musik, dets religion, hele dets baggrund. Den nuværende afghanske regering optræder over for sit eget folk uden respekt for sine menneskerettighedsforpligtelser og støttes heri af den sovjetiske militærmaskine.

Som en del af verdenssamfundet og som et lille land må vi protestere, og vi må opfordre regeringen til ved enhver lejlighed at give udtryk for en sådan protest. Samtidig opfordrer vi regeringen til at øge midlerne til en humanitær indsats, som gennem alle kanaler kan være med til at afhjælpe lidelserne for det afghanske folk.

Bente Juncker (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg komme med nogle betragtninger.

Da julefreden sænkede sig over vor del af verden i 1979, var der ingen som tænkte på, at man den 27. december samme år ville vagne op for at konstatere en regulær besættelse af Afghanistan. Sovjet var besætteren. Sovjet sendte tropper ind i Afghanistan. Regulære styrker satte sig til modværge, men overmagten var for stor, ja, alt for stor, og på fantastisk kort tid lykkedes det at nedkæmpe den rent spontane modstand. Man gik hårdt til værks. Man gik direkte til det palads, som var præsidentens, og afsatte ham. Hvad der siden skete med præsident Amin, ved enhver. Det var en brutal og uundskyldelig handling, som enhver tog meget stærkt afstand fra. Det tør være en klar selvfølge. Efter den umiddelbare besættelse fulgte store styrker af sovjetiske tropper, og den frie verden skønner, at styrkerne i dag udgør henimod 120.000.

Hele verden reagerede omgående og ensidigt præcist med en skarp fordømmelse. Sagen blev indbragt for FN, som så mange er ved at falde på halen for, men Sovjet vetoede på stedet. Dermed lammede Sovjet FN. Det kunne selvfølgelig kun være bevidst. Sovjet havde vel nok regnet med, at man med den knusende overlegenhed, man er i besiddelse af, kunne løse opgaven på rekordtid. Men det afghanske folk ville det anderledes, og Sovjet har nu forgæves søgt en afslutning gennem mere end seks år. Det er endnu ikke lykkedes at knuse Afghanistan, og det vil sikkert heller ikke lykkes på grund af den markante modstand, Sovjet møder.

Dette er kun ét eksempel på »det fredelige Sovjet«. Mange andre uhyggelige eksempler kunne let nævnes. Invasionen af Afghanistan var endnu et eksempel på råhed og brutalitet samt mangel på respekt for andre nationer og mennesker. Det afghanske folk har været påført utallige frygtelige lidelser, frygtelige tab og grusom mishandling, nøjagtig som Sovjet har mishandlet Polen, DDR, Ungarn, Tjekkoslaviet osv.

Alt dette er nok til at dokumentere, at Sovjet ønsker magt og verdensherredømme, koste hvad det vil. Man er parat til at undertrykke enhver, der bare blinker. Enhver form for opposition kvæles inden fødslen. Det er udemokratisk, det er menneskefjendsk, og det er knægtelse af enhver form for ytrings-